

[Egon Jensen.]

handelen her i landet, kan det i hvert fald kun være naive sjæle, der opfatter det som en virkelig argumentation.

Der har altså ikke været tale om en udvidelse af likviditeten, og det var det, vi gerne ville have set på. Når hr. Sigsgaard drager rentespørgsmålet ind i billedet, har det intet som helst med lovforslaget her at gøre.

Jeg skal ikke gå ind på argumentationen, som fru Dagmar Andreassen var inde på, med at priserne i almindelighed ville stige. Her er der tale om en almindelig kreditordning, og der er tale om en administration, som foregår hos forhandlerne og hos erhvervet og altså ikke bare om en statsadministration. Hvis kreditterne skal ændres, og det kan man diskutere på et senere tidspunkt, kan spørgsmålet i hvert fald ikke tages op i forbindelse med et enkelt lovforslag, som drejer sig om automobilforhandlerne, så må det gælde hele afgiftsområdet.

Det er måske forbigået hr. Sigsgaards opmærksomhed, at vi i det sidste år har gennemført en række afgiftslove, hvor vi har foretaget modernisering; vi har f. eks. vedtaget en ny toldlov, som har betydning en enklere behandling og en lettelse for erhvervene og administrationen, og man har sparet penge i administrationen ved kreditordninger, som formentlig i rigt mål opvejes af den fordel, man har fået. Jeg kan ikke se, at der er tale om nogen statsstøtte til erhvervene; jeg synes, det er rimeligt. Man taler om, at erhvervene skal opkræve skatterne til staten. Det gør de også for momsens vedkommende, og momsens bliver også indbetalt på et senere tidspunkt. Der er der altså også tale om en kredit. Men hr. Sigsgaard ville måske mene, at der skulle stå en eller anden og opkræve afgiften i forretningen, samtidig med at varerne sælges? Jeg tror ikke, at man kan gå så vidt.

Jeg mener som sagt ikke, der er tale om tilskud. Jeg mener, der er tale om en rimelig ordning, og jeg synes, vi viste venlighed over for hr. Sigsgaard i stedet for, som vi

burde have gjort, at have stemt ændringsforslaget ned allerede ved anden behandling.

Erik Hansen (Vejle amt): Jeg kan fuldt ud tilslutte mig finansministerens svar til hr. Sigsgaard. Men det er alligevel hr. Sigsgaard, der foranlediger, at jeg går herop på talerstolen igen. Hr. Sigsgaard var så frimodig at sige, at ingen i udvalget havde orket at læse bemærkningerne til hans ændringsforslag. Det vil jeg nu protestere imod, for allerede ved anden behandling gik jeg imod det, og jeg kan ikke gå imod noget, jeg ikke har læst. Det vil jeg altså gerne korrigere.

Nu er det engang sådan med afgifter og varer, at det er noget, der hører sammen. Man kan ikke begynde at opdele i afgiften for sig og varen for sig. Hvis vi gjorde det, måtte kunden også betale afgiften omgående kontant, når automobilbranchen skulle betale den videre kontant. Det må da være logisk.

I går behandlede vi et lovforslag om tobaksbeskatningen. Jeg havde, inden jeg tog hjemmefra, puttet en lille faktura på cigaretter i lommen. Det er en faktura på 5.000 cigaretter, som koster 1.578 kr. 66 øre + moms, og deraf er statsafgifterne 1.356 kr. Det er en byrde, man pålægger erhvervslivet, at opkræve alle disse store skatter til det offentlige, uden at erhvervslivet får ret meget andet end et venligt klap på skulderen en gang imellem, når det går højt. Jeg synes, det vil være forkert, hvis man skal begynde at inddrage den kredit, som gives på alle områder. Varesalg og kredit er nu engang noget, der hører sammen, og man kan ikke begynde at skille det ad. Jeg synes, det ville være urimeligt, om man tog denne lille fordel fra branchen, som egentlig her får sin likviditet forringet med 40 mill. kr.; og jeg vil gerne fastholde, at vi stemmer imod. Men det forbavser mig, at hr. Ømann har den stilling i dag, at han vil undlade at stemme, når hans repræsentant i udvalget ellers er gået ind for, at vi skulle afvise dette ændringsforslag.